

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnais Juudean korvessa. Ja sanoi: Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on läsnä. Silloin tuli hänen tykönsä Jerusalemi ja koko Juudea ja kaikki maakunta Jordanin ympäri. Ja he kastettiin häneltä Jordanissa. Ja tunnustit heidän syntiänsä.

Me kuulemma näistä sanoista, jotka löytyvät kirjoitettuna Matheuksen Evan-
keliumin 3. luvussa 2. 5. ja 6. värssyssä, ensiksi, että hän saarnais korvessa; toiseksi, että hän käski ihmiset parannuksen tehdä; kolmanneksi, että ihmiset tulit sinne hänen parannussaarjojansa kuulemaan ja antamaan itsensä kastaa; ja neljänneksi kuulemme me, että he tunnustit heidän syntiänsä. Meidän pitää nyt lyhyesti selittämän, minkä tähden nämät asiat tulit niin tapahtuneeksi.

Jos me nyt ensinnä otamme sen kysymyksen eteen: minkä tähden Johannes Kastaja rupeis saarnaamaan korvessa? Kussa ei ollut paljon ihmisiä, mutta mettän petoja, niin kuin hukat ja jalopeurat, hattarat ja mettänperkeleet, haikarat ja pissihaukat. Minkä tähden ei Johannes mennyt Jerusalemiin saarnaamaan, kussa on paljon väkeä? Minä luulen hänen saarnaavan korvessa sen tähden, että kaikki hattarat ja mettänperkeleet kuulisit oikiata Jumalan sanaa. Jos ei ne tee parannusta, niin ne kuuntelevat kuitenkin nostetuilla korvilla sitä outoa ääntä, joka mettässä huutaa, ja katsovat häntä isoilla silmillä niin kuin pissihaukat, ja kurkistelevat ja irvistelevät. Eikä semmoiset mettän elävät olekaan niin arat.

Mutta herrat Jerusalemin kaupungissa, net ei kärsi oikiata Jumalan sanaa kuulla; se kuuluu varsin siitä, että tietäjät idästä tulit Jerusalemin kaupunkiin kysymään, kussa se äskensyntynyt Juudan Kuningas on, niin hämmästyti itse kuningas, ja koko kaupunki hänen kanssansa. Ja sen sanan tähden pani se hirmuinen

kuningas Herodes tappamaan viattomia lapsia Beetlehemissä.

Mutta Vapahtaja sanoo myös, että Jerusalemissa tapetaan kaikki profheetat. Siellä on nimittäin niin paljon herroja, jotka ei kärsi oikiata Jumalan sanaa kuulla. Paremmiin sitte hattarat ja mettän perkeleet kärsivät Jumalan sanaa kuulla, kuin maailman herrat. Jos mettän perkeleet irvistelevät huutajalle korvessa, jos pissihaukat kurkistelevat ja vääntelevät niskoja, jos vielä hukan penikat ulvoivat, koska he saavat lampaista hajua. Ei ne kuitenkaan tapa häntä niin kuin maailman herrat, jotka lain varjon alla tappavat profheetaita. Ja vielä pikemmin voipi joku mettän perkele kääntyä parannukseen Johanneksen saarnoista ja huutamisesta kuin maailman herrat, jotka purit hampaitansa ja tukitsit korviansa, koska joku kristitty sanoo näkevänsä Jumalan Pojan istuvan Jumalan oikialla kädellä.

Siinä oli nyt oikia syy, minkä tähden Johannes Kastaja rupeis saarnaamaan korvessa. Ja hänen saarnansa ainet oli sisällepäidosta tämä: tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on läsnä. Me arvaamme näistä sanoista, että parannus ei ole ainoastansa tarpeellinen tehdä, mutta sen pitää välttämättömästi tehtämän, ennen kuin taivaan valtakunta saattaa tulla. Niin muodoin pitää hattarat lakkaaman nauramasta, mettän perkeleet pitää heittämän pois syömästä vuotavata pirun paskaa, ja pissihaukat pitää heittämän pois lentämästä pimeydestä ja syömästä hiiriä. Niin myös pitää hukan penikat heittämän pois ulvomasta, jos he tahtovat taivaan valta-

kuntaan tulla. Sillä sinne ei pääse mitään saastuttavaa sisälle. Mutta ei ole hattarat ennen lakanneet nauramasta, ennen kuin huutajan ääni rupeis korvessa huutamaan. Eikä ole mettän perkeleet lakanneet syömästä pirun paskaa, ennen kuin se sama huutajan ääni rupeis huutamaan korvessa. Eikä ole hukan penikat heittäneet pois ulvomasta ennen kuin se sama huutajan ääni rupeis kuulumaan korvessa. Sillä nämät kaikki rupeisit kurkistelemaan ja korviansa nostamaan pystyyn, koska huuto tuli korvessa. Se oli heidän mielestensä niin outo ääni, ettei he malttaneet olla kuuntelematta. Ja vaikka hattarat siinä irvistelit ja mettän perkeleet kiroisit ja pissihaukat vääntelit kaulaansa ja katselit takaperin, niin on kuitenkin muutampi osa heistä lakannut nauramasta ja irvistelemästä.

Mutta kyllä vielä on hattarat ja mettän perkeleet, jotka nauravat ja irvistelevät, koska huutajan ääni kuuluu korvessa, ja ne ovat niin palttuneet, ettei ne tohdi enää tulla liki. He asuvat nyt heidän luolissansa niin kuin karhu pesässänsä imien kynsiänsä. Laviammalta kirjoittaa evankelista, että maakunta meni kuuntelemaan Johanneksen lakisaarvoja ja annoit itsiänsä kastaa. Mutta mitä varten maakunta meni korpeen kuuntelemaan Johanneksen saarvoja? Olikohan heillä totinen halu kuulemaan Johannekselta, mistä tie menee taivaaseen, vai oliko heillä ainoastaan kurkistelemahalu?

Minä luulen enimmässä osassa olleen enemmän kurkistelemisen halu kuin totista sielun hätää. Sillä jos maakunnalla olis ollut oikia halu iankaikkisen elämän perään ja oikia muret sielunsa autuudesta, niin olisit he ilman epäilemättä molemmilla korvilla kuunnelleet Johanneksen lakisaarvoja. Mutta he kuuntelit ainoastans toisella korvalla ja annoit hänen sa-

nojansa mennä ulos toisen korvan kautta. Muutamat ylönkatsoit häntä ja muutamat suutuit hänelle sen hirmuisen haukkumisen tähden, ja muutamat sanoit, että Johanneksella on perkele. Kuitenkin tunnustit he syntiänsä ja annoit itsensä kastaa.

Tämä paikka ei ole sama tämänaikaistulle suukristityille, jotka ovat sen ylösvaistuksen saaneet helvetistä, ettei ihminen tarvitse syntiänsä maailmalle huutaa. Ilmankin semmoiset armonvarkaat luulevat, ettei ole ennenkään vaadittu synnintunnustusta. Mutta me kuulemma nyt evankelistan Matteuksen edellämainituista sanoista, että ne ihmiset, jotka annoit heitänsä kastaa, ne tunnustit myös syntiänsä. Olikohan se synnintunnustus salarippi, vai olikohan se julkinen synnintunnustus? Ei se ole missään paikassa kirjoitettu, että se olis ollut salarippi. Vaan me kuulemme jo Joosuan kirjassa 7. luvussa, että Vanhassa Testamentissa ei ole salarippi ollut, vaan Jumala on vaatinut, että salhaiset rikokset piti tuleman ilmi, niin kuin se mies, joka oli varastanut hopiata ja vaatteita Jerikon kaupungista, häädtyi tunnustamaan syntiänsä julkisesti, koko Israelin seurakunnan edessä. Niin on myös Daavidi tunnustanut huoruutensa julkisesti, ja niin on myös Johannes Kastaja vaatinut julkisen synnintunnustuksen niiltä, jotka kastettiin. Mutta armonvarkaat tahtovat kunnian kanssa mennä taivaaseen, sillä he vaativat salarippiä niin kuin paavilaiset. Ja sen salaripin kautta he pääsevät kunnialla kulkemaan helvetin portista sisälle. Joosuan kirjassa 7. luvussa nähdään, että koko kansa tuli kirotuksi yhden salhaisen pahantekijän tähden, joka oli varastanut pakanallisesta kaupungista hopiata ja koreita vaatteita, ja kätkenyt sen varastetun kalun kotoonsa. Niin ankara oli Jumalan vanhurskaus silloin vaa-

timaan synnintunnustusta. Jumala on silloin vaatinut, että salaiset rikokset pitää tuleman ilmi, ja että koko seurakunta pitää tietämän, minkäkaltainen varas ja huora sinä olet.

Ne harvat sielut, jotka Johanneksen saarnain kautta ovat tulleet oikiaan synnin tuntemiseen ja ovat kastamisen jälkeen tunnustaneet syntiänsä, muistakoon, että Johanneksen kaste on yksi parannuksen kaste. Mutta ei ne sillä kasteella vielä pääse taivaan valtakuntaan, vaan heidät pitää vielä kastettaman Pyhällä Hengellä ja tulella. Sillä Johannes itse on sanonut: "Minä kastan tosin vedellä parannukseen. Mutta se, joka minun jälkeeni tulee, Hän kastaa teitä Pyhällä Hengellä ja tulella. Monta on tosin kastettu vedellä, mutta ei ole vielä moni kastettu Pyhällä Hengellä ja tulella, ja sen tähden häätyi Paavali toisen kerran kastamaan kaksitoista miestä, jotka olit Johanneksen kasteella kastetut, niin me näemme siis, ettei ihminen tule vielä autuaaksi Johanneksen kasteella, vaan hänet pitää kastettaman Pyhällä Hengellä ja tulella.

Niin rukoilkaat siis kaikki, jotka olette Johanneksen kasteella kastetut ja olette tulleet totiseen katumukseen ja parannukseen, että te tulisitte kastetuksi Pyhällä Hengellä ja tulella, että te tulisitte osalliseksi Jumalan lasten oikeudesta, että te saattaisitte huutaa valittuin lasten hengellä: Abba Rakas Isä meidän, joka olet taivaissa!

Evankeliumi Johannes 1: 12

Tutkintoainet: Minkä tähden fariseukset tahtovat tietää, mikä mies Johannes on? Sen tähden ilmankin, että he pääsisit kantamaan hänen päällensä, että hän on yksi villihenki; sillä ei fariseukset uskooneet, että Johannes on oikea opettaja,

miksi hän on niin kova haukkumaan ja tuomitsemaan kunniallisia ihmisiä? Fariseukset päättävät, että Johanneksella on perkele. Ensiksi sen tähden, että Johannes on niin kova elämän laadussansa. Ei ole hän niin kuin muut herrat herkullinen ja korea. Ei hän pane viinaa suuhunsa, ja maailman herrat niin kuin Jerusalemin papit, ja leviitat, jotka ovat fariseukset, saattavat jo siitä syystä sanoa, että Johanneksella on perkele, koska ei hän tahdo viinaa maistaa, joka heidän mielestänsä on paras Jumalan siunaus. Ja koska Johannes ei pane viinaa suuhunsa, niin se on arvattava, että hän haukkuu juomareita ja viinaporvareita. Vaikka fariseukset ei olleet tosin juomarit, sillä he saatoit soimata Jeesusta Nasareenusta juomariksi ja syömäriksi, koska ei Hän eroittanut itseänsä muista ihmisistä ruuassa ja vaatteissa, vaan söi kohtuullisesti sitä ruuan laitosta, jota ihmiset Hänelle annoit, ja maistoi Herran Ehtoollisessa siitä viinapuun hedelmästä, jonka Hän oli siunannut siksi Pyhäksi ruuaksi ja juomaksi. Mutta ei Hänkään pannut sitä vuotavata pirun paskaa suuhunsa, jota tämänaikaiset juomarit latkivat. Se vuotava pirun paska on nyt niin makia mettänperkeleitten suussa, niin kuin se siunattu Viina Herran Ehtoollisessa on makia uskovaisten suussa. Mutta Johannes ei pannut sitäkään viinaa suuhunsa, joka viinapuun hedelmästä oli tullut, ja sen tähden Jerusalemin papit, leviitat ja fariseukset ei tykänneet hänestä.

Toinen syy, minkä tähden fariseukset ja Jerusalemin papit lastaisit Johannesta oli se, että Johannes oli ruuassa ja vaatteissa huonompi vielä kuin yksi raaka talonpoika, sillä tämänaikaiset talonpojat ei viittis niin huonoissa vaatteissa käydä kuin Johannes Kastaja, jolla oli vaate kamelin karvoista ja hihnainen vyö hänen vyö-

nänsä. Mutta tämänaikaisilla talonpojilla on usein verkavaatteet niin kuin maailman herrat pruuukaavat pitää. Ei myös tämänaikaiset talonpojat tule niin huonolla ruualla aikaan kuin Johannes Kastaja, sillä hänen ruokansa oli heinäsiirkat ja metsähunaja. Koska siis Johannes Kastaja oli näin huonoissa vaatteissa, niin ei yksikään maailman herroista saattanut kutsua häntä häihin eli pitoihin, ja tämä oli jo yksi syy, minkä tähden Jerusalemin papit, leviitat ja fariseukset ei saattaneet häntä pitää oikeana opettajana, vaan he pidit häntä vääränä profeettana ja villiuhkenä, koska he sanoit, että Johanneksella on perkele.

Ei semmoinen opettaja kelvannut maailman herroille kumppaniksi. Ei Jerusalemin papit ja fariseukset saata semmoisen kanssa tulla aikaan, joka on niin huonoissa vaatteissa, eikä myös pane viinaa suuhunsa. Ja kuinkapa Jerusalemin papit, leviitat ja fariseukset saattavat semmoista opettajaa pitää oikeana, joka haukkuu kunniallisia ihmisiä kyykäärmeen sikiöiksi. Jerusalemin papit, leviitat ja fariseukset suuttuvat senkaltaiselle koiralle, joka ei tee muuta kuin haukkuu parhaat miehet seurakunnassa. Sillä koska tämä huutavan ääni korvessa rupeis huutamaan parannusta kaikille, niin olivat kaikki kuurot ja mykät.

Muutamit sanoit, että hänellä on perkele, ja muutamit arvelit, että se on yksi manalainen, joka siellä huutaa. Se oli ensinnä niin outo tämä huutavan ääni korvessa, että papit ja leviitat ja fariseukset rupeisit kysymään: "Kukas olet? Eli mikä mies sinä olet, joka niin huudat, oletkopa sinä Kristus?" Niin kysyvät vielä tämänaikaiset fariseukset, koska Johannes alkaa huutamaan katumuksesta ja parannuksesta. "Oletko sinä Vapahtaja? Oletkos sinä anteeksiantaja? Ja, miksikä sinä itses teet?" Se huutavan ääni kuului ensinnä niin kuin

yksi koira olis haukkumassa. Koska nimittäin Jerusalemin papit ja leviitat ovat mykät koirat, niin kuin Jumala sanoo profeetan Esaiaan kautta. Niin saavat kaikki Jerusalemin papit ja fariseukset isot silmät, koska semmoinen opettaja tulee, joka ei ole mykkä koira. Mutta se kuului myös hänen haukkumisestansa, ettei hän haukunut oravalle taikka jänikselle vaan karhuille ja jalopeuroille. Sillä hän haukkui niin vihaisesti, että jokainen saattoi arvata pelkästään haukkunnan laadusta, ettei ne elävät ole jänikset eli oravat, joille tämä koira haukkuu, vaan juuri karhut ja mettän pedot. Kyllä he myös sen kuulit, ettei tämä ole mykkä koira, niin kuin muutamit Jerusalemin papit, vaan tämä huutajan ääni korvessa haukkui metsän pedoille niin hirmuisesti kuin hän saattoi.

Muutamit koirat haukkuvat ainoastansa kerjäläisille, joiden vanhat räpäleet rieppaavat polvien ympäri. Mutta tämä koira haukkui niille, joilla olit koreat vaatteet, ja koska hän näki herroja tulevan, rupeis hän oikein vihaisesti haukkumaan: "Te kyykäärmeen sikiöt," jne. Näin kuuluvat hänen haukkusanansa: "Jo on kirves pantu puitten juureen, j.n.e." Mutta mitä se auttaa, että koira haukkuu karhuille? Enemmän semmoinen peto ärtyy ja pautuu koiran haukkumisesta. Varoittaa hän ainoastans perseensä, ettei koira pääsis sen kautta puremaan, kusta vanha peto on hyvin arka, erinomattain semmoinen peto, joka syöpi vuotavata pirun paskaa ja jolla hän vahvistaa luontonsa. Mutta semmoinen mettän peto suuttuu pahemmin koiralle kuin viholliselle, joka puitten takana naakii, ja sen saman asian tähden pääsee vihollinen ampumaan häntä ja hänen nahkansa nylkemään.

Juuri niin kävi juutalaisille, jotka suuttuivat koirille, sekä Johannekselle että

Vapahtajalle, ja tulit sen hengellisen vihan kautta niin sokiaksi, ettei ne ymmärtäneet enää varoittaa itsensä vihollisilta. Ensiksi tulit maalliset viholliset ja hävitit heidän ruumiitansa, ja se hengellinen vihollinen pääsi viimein paistamaan heidän sielujansa helvetissä. Ja niin se käypi kaikkein niiden petoin kanssa, jotka suuttuvat koirille. He tulevat sen hengellisen vihan kautta sokiaksi ja yllyttävät vihollisia päällensä. Jokainen kansa, jokainen seurakunta ja jokainen ihminen, joka ei täällä ota vaarin huutajan äänestä ja tee parannusta, tulee tässä ajassa jo köyhäksi ja sitte iankaikkisuudessa onnettomaksi.

Kohta viisaammat ovat jänikset ja ek-syväiset lampaat, jotka ei tappele koiran kanssa, vaan lähtevät pakenemaan johonkin turvapaikkaan. Ei heillä ole semmoinen luonto kuin karhulla, että he rupeisit koiralle suuttumaan. Jänis lähtee varsin pakenemaan koiran haukkumisesta, ja ek-syväiset lampaat myös pelästyvät koiran haukkumisesta ja lähtevät juoksemaan Paimenen tykö, sillä ei koira tee lampaille vahinkoa, vaan hän ajaa heitä Paimenen tykö. Ja Paimen pitää semmoisen lammaskoiran hyvässä arvossa, joka ajaa lampaita kotia. Mutta jos joku lammaskoira olis semmoinen, että hän rupeis lampaita puremaan, niin häneltä fiilataan hampaat.

Johannes Kastaja oli yksi lammaskoira, joka oli kiivas haukkumaan sekä keitureita että lampaita. Mutta keiturit tekevät vastuksen koiralle ja rupeavat puskemaan. Niin teit myös juutalaiset, ne rupeisit puskemaan ja sen tähden ne paaduit enemmän ja enemmän, jota enemmän Johannes heille pani Jumalan ankaran vanhurskauden silmäin eteen. Erinomattain oli se iso peto, Herodes, julma vihaamaan tätä totuuden tunnustajaa, ja hänen huoransa kohta pahempi, joka ei saanut tunnon rauhaa, en-

nen kuin hän sai leikata Johannekselta kaulan. Semmoinen katkera sappi on huorilla, että he kantavat kuolevaista vihaa totuuden tunnustajalle, joka heitä haukkuu huoruudesta. Mutta helvetissä taitavat perkeleet ruveta tanssaamaan huorain kanssa palavassa liekissä, ja siellä saavat huorat kuulla, kuinka kauniisti riettaan enkelit laulavat huoralauluja heille. Se saattaa olla oikia kissan ääni, jota kaikki katumattomat huorat saavat kuulla helvetissä.

Johannes tosin oli kiivas haukkumaan maailman herroja ja maailman huoria. Mutta net olit niin paatuneet, ettei tullut hänen haukkumisestansa paljon hedelmätä ennen kuin vasta jälkeen apostolitten aikana, koska muutamat Johanneksen sanankuulijoista kastettiin Pyhällä Hengellä ja tulella. Ja niin muodoin oli Johannes niin huutanut korvessa, että muutamat, vaikka harvat, rupeisit huomaitsemaan heidän viheliäisyytensä. Hän oli niin haukkunut, että muutamat, vaikka harvat sielut, jotka olivat niin kuin ek-syväiset lampaat, joita Vapahtaja tuli hakemaan Israelin huoneesta, peljästyit tämän koiran haukkumisesta, rupeisit pakenemaan Israelin Paimenen tykö.

Mutta maailman herrat ylönkatsoit häntä ja sanoit hänellä olevan perkeleen. He pidit ilmankin niin, että Johannes oli ylpeydessä ja että hän oli yksi väärä profeetta ja villihenki, joka niin hirmuisesti haukkui ja tuomitsi kunniallisia ihmisiä. Ja nyt tulevat Jerusalemin papit ja leviitat, joita Evankelista sanoo olevan fariseuksista, niin kuin he vissimmästi ovat semmoiset papit. He tulevat kysymään Johannekselta: "Kukas olet? Oletkos sinä Kristus? Oletkos sinä Vapahtaja eli oletkos sinä anteeksi antaja? Vai oletko sinä yksi profeetta? Onkos Jumala pannut sinua opettajaksi ja tuomariksi meidän pääl-

lemme?" Semmoisia kysymyksiä Jerusalemin papit ja fariseukset panevat Johannekselle. Ja missä tarkoituksessa he näitä kysyvät? Onkos se tarkoitus, että ne aikovat tunnustaa Johannesta senkaltaiseksi opettajaksi, joka on lähetetty Jumalalta valmistamaan Herralle tien? Vai onkos se tarkoitus, että maailman herrat aikovat parannuksen tehdä, koska he saavat kuulla, kuka eli mikä mies hän on? Minä luulen heidän tarkoituksensa olevan sen, että he saisit kantaa hänen päällensä maaherran eli raadin edessä, ja että he saisit jotakuta syytä hänen päällensä.

Johannes sanoi niille lähetysmiehille: "Minä olen huutavan ääni korvessa. Valmistakaat Herran tietä." Ja sillä vastauksella antaa hän tiettäväksi, ettei hän ole Kristus eikä Elias, eikä profeetta, vaan yksi huutavan ääni korvessa. Koska hän ensinnä rupeis huutamaan korvessa, oli maailman tuuli vastaan, ettei hänen äänensä kuulunut kauas, mutta aikaa myöten rupeis huutajan ääni kuulumaan edemmäksi, ja jota enemmän hän huusi, sitä enemmän ihmisiä kokoontui kuulemaan, mikä huutaminen se olisi.

Ja se on arvattava, koska yksi ihminen huutaa korvessa, niin vaarat ja pahdat vastaavat. Hänen huutonsa oli näin: "Tekkää parannus! Taivaan valtakunta on läsnä!" Ja vaarat vastaavat: "On läsnä!" Mutta viimein rupeavat suruttomat huutamaan vuorille: "Langetkaat meidän päällemme!" Ja vaarat vastaavat: "Meidän päällemme!" Ja kukkuloille: "Peittäkää meitä!" Ja kukkulat vastaavat: "Peittäkää meitä!" Semmoinen huutaminen tulee viimein niille, jotka täällä armon ajassa eivät ole ottaneet vaarin huutavaisen huudosta. Kuinka monta ajastaikaa on jo huutajan ääni kuulunut tässäkin korvessa, eikä ole vielä moni ottanut vaaria hänen huudostansa. On vielä

kuurot ja mykät, jotka ei kuule mitään. On vielä semmoisia mettän perkeleitä, jotka irvistelevät, ja semmoisia hukan penikoita, jotka ulvovat, vaikka muutamat sielut ovat sen huutavaisen äänen kautta löytäneet Jeesuksen ja tulleet Hänen opetuslapsiksensa, niin on kuitenkin vielä paljon mettän petoja ja pissihaukkoja, jotka lentävät hämyssä huoneitten ympäri ja kurkistelevat ja vääntelevät niskojaansa.

Huutavaisen ääni korvessa huutaa: "Valmistakaat Herralle tietä!" Tämä huuto on jo kuulunut monta ajastaikaa. Mutta ei ole vielä paljon tietä valmistettu Herralle. En tiedä, onko huutajan syytä, jonka piti valmistaman tätä tietä, vai onko maa niin kova ja kivinen, ettei rautakanki pysty. Me tiedämme, että Johannes Kastaja freistais kovan lain kautta valmistaa Herralle Jeesukselle tien ihmisten sydämeen. Mutta ne olit niin kovat ja niin paa-tuneet, ettei tullut tie valmiiksi monen ihmisen sydämeen. Ja niin se näkyy olevan vielä nytkin. Koska tien valmistaja tulee rautakangella, kohtaa hän senkaltaisia isoja pahtoja, joita itse rietas on vetänyt sinne pohjattomuuden luolasta. Senkaltaisia pahtoja ei jaksa yksi eli kaksi eikä vielä kymmenen miestä kangoa ylös ja vierittää pois tien päältä. Ja se näyttää niin kuin menis tien rakentajan työ hukkaan, koska maailman tuuli ottaa tien pois sitä myöten kuin se aukenee. Jos tien valmistaja saapi jonkun kyynärän päivässä valmiiksi, niin ottaa rietas ja vierittää kiviä sijaan, niin että se näyttää siltä kuin täytyis meidän Herramme pyörtää takaisin, koska ei Hän pääse kulkemaan edeskäsin. Ja mikä hän siinä mahtaa olla syynä, ettei Herra Jeesus enää pääse kulkemaan ihmisten sydämiin? Taitaa olla siinä syy, että huutajan ääni on langennut, ettei enää hattarat ja mettän perkeleet pakene. Vai onko siinä

syy, että ne loukkauskivet, jotka nyt vielä jäljellä ovat, ne ovat niin isot, ettei kukaan jaksa niitä pois vierittää? Emme tiedä, mikä syy mahtaa olla siihen, ettei Herra Jeesus pääse enää kulkemaan. Mutta sen me näemme selkiästi, että pato on tullut tien päälle, ja sen padon on vihollinen ylösrakentanut. Ja koska ei Herra Jeesus pääse kulkemaan, niin ei pääse netkään harvat sielut kulkemaan Elämän tielle, jotka ovat lähteneet matkaan siinä autuaallisessa toivotuksessa, että he kostuisit pian Isänmaalle.

Moni istuu nyt tien päällä ja arvelee, pitääkö hänen vuovaaman aina edeskäsin, vai pitääkö hänen pyörtämän takaisin. Moni matkustavainen on myös väsynyt tien päällä, ja riettaan enkelit iloitsevat siitä, että muutamat matkamiehet pyörtävät takaisin siihen paikkaan, kussa hattarat ja pissihaukat ja mettän perkeleet asuvat. Voi, voi teitä, te väsyneet matkamiehet, jotka nyt rupeisitte istumaan tien päälle ja odottamaan siksi kuin tie tulee niin siiliksi, ettei enää minkään kaltaista vastusta pidä oleman! Miksette vaella niin kauan kuin valkeus on? Miksette rukoile Kunnian Herraa, että Hän lisäis teille voimaa pyrkimään ja edeskäsin vuovaamaan, ettei pimeys teitä käsittäisi, ennen kuin te kostutte Isänmaalle.

Jos pimeys tulee ennen kuin te näette kynttilän loistavan Isänmaan kartanoissa, niin te eksytte koko tiestä, kadotatte sen kaitaisen tien, joka viepi elämään. Voi teitä, te väsyneet matkamiehet, jos te panette maata tien päälle ja nukutte siellä siihen asti, että pimeys tulee. Silloin jos te heräisitte jalopeuran kiljumisesta pimeyden aikana, niin ette tiedä enää, kuinka kaukana matkakumppanit ovat, ette tiedä enää, mistä tie menee taivaaseen, ja kuka tiesi huutajan ääni on mennyt niin

kauas, ettei se silloin enää kuulu. Silloin täytyy teidän pyörtää takaisin onnettomaan maailmaan, joka on varastanut väsyneitten matkamiesten laukun sillä aikaa kun he nukkuivat. Kuka teitä maailmassa kiittää, koska te sinne takaisin tulette? Kuka kiittää teitä helvetissä, koska te sinne kostutte? Riettaan enkelit siellä pilkkaavat ja sanovat: "Ohoi! kuinka kävi reissu? Miksis pyörsit takaisin? Mikset seurannut niitä villihenkiä läpi ajan? Oliko hauska olla tuskassa ja omantunnon vaihassa?" Katselkaat! Semmoisia riettaan enkelit saarnaavat niille onnettomille matkamiehille, jotka pyörtävät takaisin maailmaan ja helvettiin. Yhden ryypyn siitä vuotavasta pirun paskasta he voivat antaa teille, koska te tulette takaisin maailmaan. Ei ne muuta kyllä anna.

Ja katsokaat nyt, te väsyneet matkamiehet, kuinka huonossa tilassa ne raukat ovat, jotka pyörtävät takaisin. Jos niillä vielä kerran tulis halu vaeltamaan elämän tiellä, niin on maailman tuuli ottanut tien pois, ja armon ovi on suljettu kiinni ja kaikki matkakumppanit ovat jättäneet, ja silloin täytyy heidän sanoa: "Ei ne minulle kelpaa." Niin katsokaat perään, te väsyneet matkamiehet, kuinka te kostuisitte päivän aikana Isänmaalle. Vielä on vähäisen valkeutta teidän keskellänne. Vielä on huutavaisen ääni korvessa, joka silloin on huutanut, koska te olitte kaikki kuurot ja mykät. Vielä edesajaja ja tien valmistaja Herralle Jeesukselle huutaa väsyneille matkamiehille: "Älkää väsykö tien päälle!" Vai onko huutajan ääni niin langennut, ettei viimeiset enää kuule sitä? Pyrkikää siis, te väsyneet matkamiehet, ja vaeltakaat Elämän tiellä niin kauan kuin vähäisen valkeutta vielä on ja niin kauan kuin huutajan ääni korvessa vielä kuuluu. Pyrkikää ja rukoilkaat väsymättömästi, että

te kostuisitte ennen iltaa Isänmaalle, en- kuin Ylkä menee hääsaliin Morsiamensa
nen kuin ovet suljetaan kiinni ja ennen kanssa. Amen.

Alkuperäinen osittain / SKHS Aunon kokoelma / Kansallisarkisto, Helsinki / Jäljennös / SKHS Kollerin kokoelma / Kan-
sallisarkisto, Helsinki /